

Hvad det første angaar, skal jeg tillade mig at bemærke ligesom det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at et saadant Udtryk „den sædvanlige Højvandslinie“ er af den Beskaffenhed, at det vil give Anledning til saa mange Processer, som man kan ønske sig, thi det er meget vanskeligt at afgøre, hvor den sædvanlige Højvandslinie er. Jeg tænker mig nu, at jeg paa en Strandbred, som jeg var i Besiddelse af, ikke ønskede, at man tog Sand eller Sten, og jeg saa satte Afvisere op, saa at ingen kunde komme videre end til den og den Linie, som jeg antog var den sædvanlige Højvandslinie. Hvorledes skulde det saa afgøres uden gennem en Proces, hvis Kommunen eller andre Beboere mente, at jeg tog fejl og udvidede min Ret for meget? Det kunde kun afgøres derigennem, at de anlagde Sag imod mig, eller jeg mod dem, og den Art Sager kunde komme i det uendelige. Man afgør altsaa intet ved at indsætte disse Ord: den sædvanlige Højvandslinie; man faar aldeles intet bestemt Udtryk der igennem. Hvad det andet angaar, synes jeg, at det ærede Medlem dog selv maa kunne se, at mit Forslag ganske anderledes fuldstændig beskytter Kommunerne, medens Udvalgets Forslag kun gør det med Hensyn til det, som ligger uden for den sædvanlige Højvandslinie. Mit gør det paa hele Strandbredden — det er virkelig en Forskel, og jeg tror, at den ikke er saa ganske ringe endda. Det ærede Medlem maa dog kende særlig den Valgkreds, som har valgt ham, og dens Forhold, og han maa vide, hvis han ellers har lagt Mærke til det, at man virkelig tager Vejmateriale ikke alene paa den Strækning, som han kalder „uden for den sædvanlige Højvandslinie“, men ganske sikkert ogsaa paa den tørre Strandbred. Jeg tror derfor, at hvis man vil beskytte Kommunerne, gør man rettest i at vedtage det Forslag, som jeg har stillet. Det andet Forslag har, som sagt, den højst uheldige Egenskab, at det kan opfattes som et Indgreb i Folks Ejendomsret. Det har maaske ikke stort at sige, men det kan opfattes saa og vil let blive opfattet saa og vil derigennem kunne lægge Loven Hindringer i Vejen. Det kan mit ikke, det holder sig ubetinget til den nu bestaaende Ret. De Herrer ville delvis give Ejerne af Strandbredden noget større Ret delvis noget mindre Ret, end de nu have; mit Forslag gaar kun ud paa at holde det bestaaende, fuldstændig som det er, hverken mere eller mindre, og derfor tror jeg, det er at foretrække.

A. Jensen: Det var det af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) stillede Ændringsforslag, jeg vil sige et Par Ord om. Jeg skal straks udtale, at i og for sig har jeg ikke noget principielt at indvende imod dette Ændringsforslag, skønt jeg tror, at vi ere fuldt betryggede ved det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet; men jeg vil dog sige, at Tanken om at lade alt med Hensyn til Stranden blive ved det gamle til-taler mig i Grunden. Men derefter vil jeg gøre den Bemærkning til det omtalte Ændringsforslag, at det siger for lidt, idet det taler om, at de gældende Regler angaaende Retten til at tage Vejmateriale skulle blive uforandrede. Der burde aabenbart staa „Retten til at tage Materiale“, for skulle vi ikke forandre noget i Retten for Kommunerne til at tage Vejmateriale, maa vi heller ikke forandre noget i Retten til overhovedet at tage Materiale paa Strandbredden; saa skulle vi tillade f. Eks. en Husmand at tage sit Gulvsand paa Strandbredden som hidtil, men det opnaas ikke ved det Forslag, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har stillet; det opnaas derimod ved det Ændringsforslag, Udvalget har stillet, der tales ikke om Vejmateriale, der tales om Materiale i Almindelighed; og efter dette Forslag vil altsaa enhver, som hidtil har haft Ret til at tage noget paa Forstranden eller paa Strandbredden uden for dagligt Højvande, fremdeles kunne tage, hvad han ønsker. Denne Mangel ved det ærede Medlems for Odense Forslag tror jeg nok beror paa, at det ærede Medlem ikke har over tænkt det, ellers vilde han have sat noget saadant som Materiale i Stedet, jeg tror ikke, at det har været hans Hensigt alene at tillade Sogneraadet at benytte den gamle Ret men fraskære alle andre den gamle Ret.

Men i øvrigt vil jeg sige, at jeg tror nu egentlig ikke, der opnaas saa meget for Kommunerne ved denne Bestemmelse nøjere beset. Det ærede Medlem for Odense sagde, at paa Stevns er det saadan, at Kommunerne kunne tage ved Stranden ifølge de gældende Udskiftningsbestemmelser. Nej, det er ikke ganske rigtigt; de gældende Udskiftningsbestemmelser give alle Mænd i den samme By Ret til at tage Materiale ved Stranden; (Scavenius: Ja, det er ganske rigtigt!) men de give ikke Nabobyernes Indbyggere Ret til at tage noget, selv om det er i samme Kommune, og det have vi Eksempel paa i flere Kommuner i Stevns, f. Eks. i den